

i el bell cant alçava el vol
i frescament s'expandia
sortint a camí an el sol
sorrer, qui encara dormia...

Bé prou que va treure l'ull,
foragitant la peresa
encara el cap ens en bull
i en tenim la sang encesa.

II

Davall els pampols rosats
on el fruit calent s'esquiva
nostres dits eren sobtats
com si tocassin carn viva.

En volada somnolent
les aus passaven sorreres...
un cast resplendor d'argent
tenien les oliveres.

Una remota frescor
ens trametia la serra;
sentim la bullentor
ardent de la mare terra.

Som ubriagues de llum
de blavor de les altures
de cançons i de perfum
de tantes coses madures!

III

Allà al bell fons de llevant
un nuvolat s'encastella
d'un llampegueig incessant
s'inflama la ciutatella.

Es la tormenta autumnal
plena de trons i de pluja
qui ens fa la visita anyal...
Es la tormenta qui puja!

Quan el tró rodolarà
desenteulant les teulades,
quan el llamp fulgurará,
en serem aborronades
a davall del llençol blanc,
despertes i mal-segures...
Cau, ho pluja, que ets la sang
de les veremes futures!

BRANCA FLORIDA

PER JOSEP CARNER

CANÇORS DE LLOGARET

PER caminet que es va a missa
quan comença a ferse cla,
pel caminet que es va a missa,
sempre hi ha un roser boscá:
damunt el roser hi ha un àngel
que alegra el cor del que hi va.

Devora l'ermita en runes
plora un fontinyol tot breu;
devora l'ermita en runes
no hi ha cap ocell romeu;
però el xiprer s'hi espera
per si hi tornan alçar Déu.

Si ens embadaleix la rosa
o el cant de l'ocell joliu,
si ens embadaleix la rosa,
sentim que'l cor reneidiu:
el pes del passat s'alleuja
i la mare morta, riu.

ORACIÓ PER L'INFANT TOT NU DINS EL BANY

Senyor que veus la meva filla
nua, dins l'aigua, amb foll trepig,
si el teu nom no sab lloar-te
xipollejant diu son desig
de sè com l'aigua i com el dia
com ço que vola i ço que llu
i el raig polsós en ella troba
centelles vívides de Tu!

Ella que dorm o es maravella,
—encar no és vella d'un sol any—
dança per Tu, religiosa
quant es veu nua dins el bany.

Dança dins l'aigua genitora
de tota vida i tot sement:
del goig mateix que li dongueres,
Deu eternal, et fa present.

Pel Pare Nostre de son riure
i el Crec en Déu de son trepig